

80

STOCKHOLMS STAD Kommunstyrelsen Registraturet	
Ink.	2015-11-02
Dnr:	706-1691/2015
Följ:	RII

Motion om att stoppa rivningsvågen i Stockholm

Stockholm är en stad med en mer än 800-årig historia. Det ska synas i stadsbilden, och det gör det också på många håll. Stadens årsringar är tydliga i Gamla stan, stenstadens kvarter på malmarna, trädgårdsstäderna, modernismens och rekordårens förorter och City. Dessa årsringar har inte kommit till helt harmoniskt: Stockholm har genom sin historia upplevt större och mindre rivningsvågor. Vi liberaler menar att det är dags att sätta stopp för risken för vår tids okänsliga rivningar av värdefulla historiska miljöer.

Alla rivningar är självklart inte av ondo. En levande stad förnyas och utvecklas ständigt och nya, växande generationer med nya idéer och behov sätter självklart sina avtryck. Men viktiga historiska miljöer får heller inte försvinna. Det handlar om den historiska förankringen, om identiteten för staden och dess invånare, om attraktionskraft – och om att låta också framtida generationer känna historien och kunna forma sitt Stockholm. Nya, moderna byggnader kan adderas och vissa stadsmiljöer bytas ut utan att det historiska undanröjs. Alla årsringar måste kunna finnas representerade – sida vid sida. Modern och historisk arkitektur kan ge spännande kombinationer i intressanta arkitektoniska möten mellan generationer. Vi liberaler vill tro att det nya och det gamla på så sätt kan förenas, och att helheten blir ännu vackrare.

På senare år har vi tyvärr sett en hel del rivningar av kulturhistoriskt intressanta och värdefulla hus. 1800-talsfastigheterna Astoriaflygeln, nära Nybrogatan och Tullhuset, på Blasieholmen, är bara de senaste exemplen. Av Stadsmuseet utpekade högt klassade hus – enligt den kulturhistoriska klassificeringen – har rivits trots invändningar från både museet och dess stadsantikvarier och andra instanser. Kulturhistoriskt värdefulla hus ska helt enkelt inte rivas.

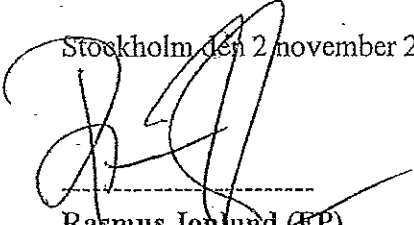
Flytt av historiska hus kan ibland vara en lösning, men bör mötas med hälsosam skepsis. Klocktomets öde, vid Norra Station, förskräcker och visar vad lite ett sådant löfte ibland kan vara värt även när det utfärdats av de högsta politiskt ansvariga i Stockholms högsta beslutande församling.

Stadsmuseets kulturhistoriska klassificering är grundad i stor och djupgående kunskap men har visat sig otillräckligt stark. Vi befarar att rådande planer på att skriva in klassificeringar i detaljplanerna inte heller ger ett tillräckligt starkt stöd, om ansvariga politiker väljer att bortse från de historiska husens värde i samma grad som hittills. Riksantikvarieämbetets och länsstyrelsens arbete med byggnadsminnesmärkning är betydligt starkare med sitt lagstöd för att bevara hus. Det leder oss till att tro att ett samarbete mellan staden och Riksantikvarieämbetet är av stort värde för att öka skyddet för historiskt värdefulla byggnader och stadsmiljöer.

Därför föreslår vi att kommunfullmäktige beslutar

att förstärka skyddet av historiska och viktiga byggnader i Stockholms stad;
att utreda möjligheterna till ökad samverkan för att mellan staden och Riksantikvarieämbetet
så att skyddet av kulturhistoriska hus kan stärkas;
att anta ett principbeslut om att sluta riva kulturhistoriskt värdefulla hus.

Stockholm den 2 november 2015

Rasmus Jonlund (FP)

Björn Ljung (FP)